

XXIX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js53 ,10-11)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

See sulane, keda oli kannatustega proovile pandud, oli Issandale meelepärane, ja Issand tuli appi oma sulasele, kes tõi oma elu lepitushohvriks pattude eest. Nüüd saab ta näha oma järeltulijaid ja elab kaua ning Issanda tahe läheb täide tema läbi. Pärast oma hingeveeva saab ta valgust näha ja leiab hingamist, ning oma tarkusega teeb mu õige sulane paljusid õigeks, sest ta kannab ära nende patusüü. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps33 ,4-5. 18-19. 20.22 R:22)

R: Issand, olgu Sinu halastus meie üle.

Issanda sõna on õige,
tema tegudele võib loota.
Tema armastab õigust ja õiglust,
Issanda heldus täidab maa.

R:

Vaata, Issanda silm on kõigi nende üle,
kes teda kardavad ja ootavad tema heldust,
et ta vabastaks nende hinge surma küsist
ja hoiaks nad elus nälja ajal.

R:

Meie hing loodab Issanda peale,
tema on meie kilp ja abimees.
Olgu sinu halastus, Issand, meie üle,
sest me ootame sind pikisilmi.

R:

(Teine lugemine He4 ,14-16)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Vennad, nüüd on meil suur ülempreester, Jeesus, Jumala Poeg, kes on läbinud taevad. Sellepärast pidagem oma usu tunnistust, kuna meie ülempreester pole selline, kes ei suudaks meile kaasa tunda meie nõtruses, vaid kes on kõiges saanud meie sarnaseks, patt välja arvatud. Mingem siis tema juurde, tema armutrooni ette, et pälvida halastust ja saada õigel ajal tema armust aidatud. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 10,45)

Halleluuja. Inimese Poeg on tulnud teenima
ja andma oma elu lunahinnaks paljude eest. Halleluuja.

(Evangeelium Mk10, 35-45 lüh. 10, 42-45)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tulid Jeesuse juurde tema jüngrid Jaakobus ja Johannes ning ütlesid talle: "Õpetaja, me soovime, et sa täidaksid meie palve". Jeesus vastas: "Mida te tahate, et ma teile teeksin?" Ja nad ütlesid talle: "Tee nii, et Sinu riigis võiks üks meist istuda sinu paremal käel ja teine vasakul." Jeesus kostis vastuseks: "Teie ei tea, mida te palute, sest kas teie võite juua sellest karikast, millest mina joon, või lasta end ristida selle ristimisega, millega mind ristitakse?" Aga nemad vastasid: "Võime küll". Jeesus ütles neile: "Sellest karikast, millest mina joon, võite teie küll juua, ja selle ristimisega, millega

mind ristitakse, end ristida lasta, kuid istuda minu paremal või vasakul käel - see pole minu anda, vaid see antakse neile, kellele see on määratud". Kui ülejäänud kümme seda kuulsid, said nad pahaseks Jaakobuse ja Johannese peale. Aga Jeesus kutsus oma jüngrid enda juurde ja ütles neile: "Te teate, et need, keda peetakse rahva valitsejaks, rõhuvad rahvaid, ja vägevad kasutavad kurjasti oma võimu inimeste üle. Kuid teie seas ärgu olgu see nõnda, vaid igaüks, kes tahab olla suur, olgu teie sulane, ja kes teie seast tahab olla kõige esimene, see olgu kõikide ori. Sest inimese Poeg ei ole tulnud ennast teenida laskma, vaid ise teenima ja andma oma elu lunahinnaks paljude eest." See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jumal lõi inimese oma näo järgi. Sellepärast peaks olema uhke olla inimene. Aga, armas Jumal: palun, palun ära sina ole niisugune nagu meie - pinnapealsed ja ikka veel loomalikesse instinktidesse kinnistunud, kergesti manipuleeritavad ja samas ülbed autoriteetide ja kaasinimeste vastu.

Aeg-ajalt jõuab see meie teadvusse, kui kaugel me siiski ikka veel oleme sellest inimesekssaamisest, mille Jeesus meile juba kaks tuhat aastat tagasi ülesandeks seadis. Jääb vaid loota, et Jumal ei ole ikka päris meie sanane, ja palvetada: Kyrie eleison...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, käia Jeesuse järel, nagu tema jüngrid, polnud sugugi kerge ülesanne. Tema radikaalsete õpetuste kuulamine ja päevast päeva tema imede nägemine pani nad ka iseendast teistmoodi aru saama. Nii tundub meile kummaline, et Kõuepojad Jaakobus ja Johannes ei kartnud igavest kohut ja pidasid pääsemist lausa enesestmõistetavaks. Vähe sellest, nende mõtted haarasid juba kaugemaid eemärke: "Tee nii, et Sinu riigis võiks üks meist istuda sinu paremal käel ja teine vasakul." Mida teadsid nemad sellest, kuidas taevas kõik välja näeb, millised ülesanded ootavad inimesi Jumala juures - ja kas seal on üldse olemas vasakut ja paremat poolt või midagi, millele istuda? Nad ei teadnud sellest vähimatki, kuid ometi olid valmis oma head nime mängu panema.

Tegelikult ei kõnelenud nende läbi niivõrd inimene, kuivõrd animaalne loomu-sund - alfaisane loomariigist. Loomade juures on ju nii, et see, kes on kõige tugevam ja nahaalsem, kes kõige kõvemat häält teeb ja kõige vihasemalt võitleb, seda kardetakse ja austatakse: tema puhkab kõige kõrgemal kohal, tohib esimesena murtud saakloomast süüa ja emastega järglasi saada. See pilt pole meile, tänapäeva inimestelegi, teab kui võõras, kui mõelda kasvõi sellele, kui palju toodetakse maailmas hobujõududest pakatavaid mõttetult kalleid sportautosid. Ja tõesti, keegi ostab neid, keegi soovib nendega teistele muljet avaldada.

Nii tulid ka meie Ferrari-piloodid Jaakobus ja Johannes esimestena Jeesuse juurde, et endale paremad kohad taevas kohemaid kinni panna. Neil aegadel oli ju tavaks, et tükk eikellegimaad sai sellele, kes maa enda omaks kuulutas, ja kui keegi talle vastu ei vaielnud siis jäigi nii. Muide, ei ole teada, miks teised jüngrid Kõuepoegade peale pahased olid - võibolla lihtsalt seetõttu, et nad ei suutnud endale andeks anda, miks polnud nad ise esimesena sama mõtte peale tulnud.

Viis, kuidas Jeesus Sebedeuse poegadele vastas, on üsna huvitav, isegi lõbus, nagu oleksid nad kaks kärbest, kes tahavad tema ninal istet võtta. "Teie ei tea, mida te palute," pühkis ta nad oma ninalt minema, "kas teie võite juua sellest karikast, millest mina joon, või lasta end ristida selle ristimisega, millega mind ristitakse?" Aga nemad ei lasknud end heidutada ja teatasid viieaastase lapse enesekindlusega: "Võime küll". Siis Jeesus ütles: "Sellest karikast, millest mina joon, võite teie küll juua, ja selle ristimisega, millega mind ristitakse, end ristida lasta, kuid" - ja siin tõi Jeesus esile otsustava argumendi - "istuda minu paremal või vasakul käel - see pole minu anda, vaid see

antakse neile, kellele see on määratud". Tegelikult kõlab kogu vastus ettekäändena, justkui tahtnuks Jeesus öelda: "Teie nõudmine on arusaadav, kuid see on esitatud kahjuks valel ajal, vales kohas ja valedel asjaoludel. Teie kooliaeg pole veel läbi, eksamid on alles tegemata - aga teie kauplete juba pensioni üksikasjade üle."

Armsad õed ja vennad, siin maailmas võib see tõesti nii ollagi, et kõige jultunud jõuavad sageli kõrgetele kohtadele, kuid midagi head neil seal tavaliselt teha ei õnnestu. Ajalukku lähevad nad ikka pigem negatiivsete tegelastena. Pealetükkivast inimestest hoitakse eemale või leitakse võimalus neile koht kätte näidata, nii nagu Jeesus seda kord ise õpetas: "Kui keegi sind pulma kutsub, siis ära istu aukohale, sest võibolla on sinu võõrustaja kutsunud külla veel kellegi, kes on sinust auväärsem. Siis peab ju su võõrustaja tulema ning sulle ütleva: "Anna see koht temale!", sina aga peaksid häbiga istuma viimasesse paika." (Lk 14,8-9). Tegelikult polegi ju kõrgetele kohtadele jõudmine tähtis ei siin elus ega ka tulevases maailmas. Igaüks peab lihtsalt mõtlema sellele, et ta teeks oma parima vastavalt oma vaimuannetele. Mida me selle eest tasuks väärime, jäägu Jumala otsustada. Aamen.